Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 085 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat L. ZLATEVA**
Loystraat 133/A
9220 HAMME

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 december 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZLATEVA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt op 25 juli 2020 als niet-begeleide minderjarige België binnen en dient op 25 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 maart 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. X van 3 mei 2023 wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus toegekend.
Bij brief van 6 maart 2025 verzoekt de gemachtigde van de bevoegde minister aan de commissaris-generaal overeenkomstig oud artikel 49, § 2, tweede lid en oud artikel 55/3/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) om de mogelijkheid te evalueren om het vluchtelingenstatuut van verzoeker in

te trekken. Uit informatie blijkt immers dat hij in België op 18 april 2024 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar voor verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit van een kwetsbare persoon.

Verzoeker wordt opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud om te worden gehoord in het kader van de intrekking van zijn status.

Op 21 mei 2025 wordt verzoeker gehoord.

Op 31 oktober 2025 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U bent een Afghaans staatsburger van Pashtoun origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Shawat gelegen in het district Ahmadkhel, van de provincie Paktia. U volgde tot aan uw vertrek koranlessen in de moskee. Uw familie baatte een bandencentrale uit. Op een dag was er een gevecht tussen de taliban en de overheid in uw regio. Tijdens dit gevecht werd uw vader per ongeluk gedood. Daarna verliet uw broer Z.(…) Q.(…) J.(…) (CGVS xxx) Afghanistan en op 17 december 2015 deed hij een verzoek om internationale bescherming in België. Op 31 mei 2018 werd hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Aan zijn vluchtmotieven werd geen geloof gehecht.

Vijf jaar na de dood van uw vader ontving u een dreigbrief van de taliban waarin ze te kennen gaven dat ze uw broer verdachten van spionage. U kon jullie naam zuiveren door zich bij hen aan te melden. Meteen daarna kreeg u een tweede brief. Uw maternale oom zei dat u bij hem moest blijven logeren. De volgende ochtend hoorde u dat de taliban u 's nachts thuis waren komen zoeken en er werd beslist dat u het land moest verlaten. De volgende ochtend, in september 2019, verliet u Afghanistan. Op 25 september 2020 deed u een verzoek om internationale bescherming in België. U was toen zestien jaar en acht maanden oud en dus minderjarig.

*Op **16 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus**. Er werd geen enkel geloof gehecht aan uw vluchtmotieven.*

***U diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).** Tijdens de beroepsprocedure verwees u - middels aanvullende nota's van 23 maart 2023 en 29 maart 2023, in uw naam opgesteld door meester Bobber Loos- onder meer naar uw (toegeschreven) **verwestersing**. U benadrukte dat u intussen al bijna twee jaar in België verbleef, waardoor de al dan niet onbewuste aanpassing aan de westerse cultuur het voor u bijzonder moeilijk zou maken om opnieuw te aarden in Afghanistan.*

*Ter staving van uw parcours in België haalde u in de **eerste aanvullende nota** volgende zaken aan: de duur van uw verblijf in Europa, uw minderjarigheid, uw herkomst uit een conservatieve omgeving als Paktia, de positieve commentaren van uw leerkrachten van de OKAN-klas van het Sint Albertuscollege in Heverlee, het feit dat u daarna Nederlandse les hebt gevolgd in het volwassenenonderwijs, en uw sociaal leven in België. U verklaarde voorts dat u volleybal speelde in een gemengde groep (mannen/vrouwen) bij de club SOM6 in Leuven, een amoureuze relatie had met K.(..) D.C. en eerder een relatie had met D.(…) I. U stelde nog een Instagram- en een facebookprofiel te hebben en deze te gebruiken om uw vriendin te appen.*

*In de **tweede aanvullende nota** benadrukte u nog dat u OKAN onderwijs volgde in een katholieke school en dus ook het vak katholieke godsdienst kreeg, dat u twee vrouwelijke trainers had in de volleybalclub en hun gezag aanvaardde, u in een gemengde groep op zeekamp ging, uw partner geen moslima was, u als maaltijdbezorger voor Deliveroo werkte en onder meer alcohol en maaltijden met varkensvlees rondbracht. Ook dit laatste vormde voor u geen probleem.*
Ter staving van bovenstaande legde u via uw advocaat nog volgende stukken voor: prints van de sociale media van uw partner K.(…) D.C. en drie foto's van jullie samen, foto's van u in de volleybalclub en een attest van aansluiting, vijf verklaringen van oud-leerkrachten, drie foto's van u met uw ex-vriendin D.(…) en prints van uw sociale media. In één van de verklaringen van uw oud- leerkrachten werd gesteld dat u veel vragen had gesteld over hoe je meisjes aanspreekt en dat u nu heel goed begreep hoe de omgang man-vrouw in onze samenleving werkt.

*Op **3 mei 2023 hervormde de RvV de beslissing van het CGVS en kende u de vluchtelingenstatus toe**. De Raad oordeelde dat significante personen in uw leven in België uw waarden en visies hadden beïnvloed*

en verder ontwikkeld, en dat de voorgelegde documenten en verklaringen samen getuigden van uw goede en doorgedreven integratie in de Belgische samenleving, waarin u noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen werd geconfronteerd. Hoewel niet bleek dat u deze waarden en normen in die mate had overgenomen dat zij fundamenteel zijn voor uw identiteit of morele integriteit, kon redelijkerwijs worden aangenomen dat uw actieve deelname aan de Belgische samenleving een invloed had op uw ontwikkeling als adolescent en op uw gedrag. De Raad achtte het risico daardoor aanzienlijk groter dat u bij terugkeer naar uw regio van herkomst zou worden beschouwd als iemand die door westerse waarden en normen is aangetast. Tevens stelde de Raad vast dat u openheid vertoonde ten aanzien van westerse waarden en normen, waarbij een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen voor u niet (langer) aan de orde was. De Raad wees erop dat de door de taliban, na hun machtsovername, verstrengde regels en normen niet meer volledig de Afghaanse gebruiken weerspiegelen waarin u bent opgegroeid. De Raad achtte het daarom aannemelijk dat u bij terugkeer naar uw regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat u als verwesterd zou worden gepercipieerd.

Op 18 april 2024 werd u door de rechtbank van eerste aanleg te Ieper veroordeeld tot een ***gevangenisstraf van drie jaar voor verkrachting en aantasting van de seksuele integriteit van een kwetsbare persoon****. U werd tevens ontzet uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek, voor de duur van vijf jaar.*

Op 12 maart 2025 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 21 mei 2025 gehoord door een medewerker van het CGVS. U werd geconfronteerd met uw veroordeling en er werden u vragen gesteld over uw leven in België en uw vrees in geval van terugkeer naar Afghanistan.

U legde tijdens het onderhoud volgende documenten voor: een bevestiging van een afspraak met een psychosociaal hulpverlener van FRONTA (Ambulant Forensisch Behandelteam), een attest van het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG) d.d. 19 mei 2025, waaruit blijkt dat u twee screeningsgesprekken hebt gehad met het oog op het opstarten van een traject in het kader van een justitiële maatregel, een kaartje van Refu Interim, een aanbevelingsbrief van P.(…) B.(…), getuigenverklaringen van uw broer en een Afghaanse vriend, getuigenverklaringen van buren en kennissen, documenten waaruit blijkt dat u een actieve vennoot bent van de onderneming Z-Clean, de uitslag van uw theoretisch rijexamen en uw aanvraag voor een voorlopig rijbewijs, schoolattesten en attesten van opleidingen, en prints van nieuwsberichten van de website van Radio Azadi.

Na het onderhoud maakte u nog volgende documenten over: een getuigenverklaring van uw ex-voogd G.(…) B.(…) met een kopie van haar identiteitskaart, rekeninguittreksels ter staving van uw afbetaling van de schadevergoeding aan uw slachtoffer, en een screenshot van de betaling van uw loon door Z-Clean.

B. Motivering

Op basis van de elementen in het administratieve dossier kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 3 mei 2023 erkend werd als vluchteling, heden uw vluchtelingenstatus moet worden ingetrokken.

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

In casu diende uw vluchtelingenstatus opnieuw te worden overwogen nadat vastgesteld werd dat u in België definitief werd veroordeeld voor een bijzonder ernstig seksueel misdrijf.

1) Tijdens uw persoonlijk onderhoud naar aanleiding van uw veroordeling, werd vastgesteld dat u de asielinstanties, en meer bepaald de RvV, heeft misleid omtrent uw parcours in België.

1).1) U legde vooreerst tegenstrijdige verklaringen af over uw amoureuze relaties in België.

Tijdens uw beroepsprocedure voor de Raad verklaarde u dat u een amoureuze relatie had gehad met twee Belgische vrouwen, K.(…) D.C. en D.(…) I.. U legde ter staving hiervan foto's voor waarop u samen te zien

bent met D.(…) en K.(…), alsook prints van de sociale media van K.(…). Toen u tijdens het recente onderhoud gevraagd werd naar uw relaties in België bevestigde u dat u twee relaties had gehad. Uw eerste vriendin kende u van op school in Leuven, ze was van Rusland en heette F.(…). Jullie waren gedurende een maand samen. U kende haar familienaam niet, wist niet te zeggen of ze moslima was en evenmin of ze al dan niet van Russische origine was. Uw tweede vriendin heette Fi.(…), was 19 jaar oud en afkomstig uit Maastricht. U had gedurende een viertal maanden een seksuele relatie met haar. U kende haar familienaam ook al niet en uiteindelijk moest u toegeven dat u niet veel informatie over haar had en dat u niet wist wat haar job was of wat ze deed (NPO 2, p. 8 en 9). U maakte geen enkele melding van K.(…) of D.(…). Dat u zich schijnbaar niet meer herinnert dat u tijdens uw asielprocedure verklaarde dat u met hen een relatie had en dit inriep om uw 'verwestersing' mede te onderbouwen, is hoogst merkwaardig. Uit het voorgaande blijkt dat u bewust onjuiste verklaringen hebt afgelegd om de Raad te overtuigen van uw openheid tegenover westerse waarden en normen. Het feit dat u niet meer weet wat u destijds hebt verklaard, is onaanvaardbaar en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in aanzienlijke mate.

1).2) Uw huidige verklaringen over uw beroepsactiviteiten in België stemmen evenmin overeen
met hetgeen u verklaarde bij de Raad.

Tijdens uw laatste onderhoud bij het CGVS verklaarde u dat u in een Afghaanse carwash werkt, dat u daar ook werkte voordat u naar de gevangenis moest en dat u er ook vakantiewerk deed (NPO 2, p. 2 en 6). U legde werkdocumenten voor waaruit blijkt dat u ondertussen een actieve vennoot bent van de carwash Z-Clean die bestuurd wordt door H.(…) G.(…) Z.(…). Toen u gevraagd werd of u nog andere jobs of vakantiejobs heeft gedaan, antwoordde u dat dit effectief het geval is: tijdens de vakantie heeft u tevens gewerkt in uw school (NPO 2, p. 6). U maakte op geen enkel moment melding van een job als maaltijdbezorger voor Deliveroo, waar u onder meer alcohol en maaltijden met varkensvlees zou hebben rondgebracht, zoals u onderstreepte tijdens de beroepsprocedure van uw asielaanvraag (aanvullende nota d.d. 28.03.2023, p. 3). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de Raad stelde u plots dat wel u voor Deliveroo had gewerkt. U stelde dat u deze job slechts gedurende een korte tijd, misschien twee maanden, hebt uitgeoefend maar herinnerde zich niet meer wanneer dit zou zijn geweest (NPO 2, p. 6 en 7). U meende dat het misschien in 2023 was en verklaarde niet te beschikken over documenten van deze job. Gezien u deze beroepsactiviteit hebt aangebracht bij de Raad, ter staving van uw verwestersing, roept het ernstige vraagtekens op dat u zich deze job schijnbaar niet meer herinnerde toen u naar uw beroepsactiviteiten werd gevraagd, wat wederom de nodige vraagtekens oproept. Dat aan uw werk bij Deliveroo (waarbij u alcohol en varkensvlees zou hebben rondgebracht) danig dient getwijfeld te worden en u bij de Raad niet vermeldde dat u in een Afghaanse carwash werkte, toont aan dat u er niet voor terugdeinst om bewust informatie achter te houden over uw parcours in België om toch maar aan te tonen dat u verwesterst bent of op zijn minst open staat voor de westerse waarden en normen.

1).3) U bent geen lid meer van een volleybalclub, of enige andere sportclub.

Uw uitleg over de redenen hiervoor is inconsistent. U verklaarde aanvankelijk dat dit niet toegelaten is omdat u een enkelband draagt. Daarna gaf u toe dat u ondanks uw enkelband wel mag volleyballen in clubverband maar dat u het te druk hebt met het zoeken naar een tweede job, om dan te stellen dat men u toelaat om naar buiten te gaan voor het werk maar niet voor hobby's (NPO, p. 7).

***2) Uit het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van uw veroordeling bleek tevens dat uw gedrag niet in overeenstemming kan worden gebracht met de westerse waarden en normen**. Dit ondanks de intensieve begeleiding waarvan u sinds uw aankomst in België hebt mogen genieten, waaronder gesprekken met een intercultureel bemiddelaar, de ondersteuning door de OKAN-afdeling van het Stedelijk Jeugdwerk Leuven, en de contacten met uw voormalige voogd, mevrouw B.(…) (zie groene map stuk 6 en blauwe map stuk 4.1).*

***2).1) Uw verloving met K.(…) Z.(…)**.*

U hebt zich verloofd met de 19-jarige K.(…) Z.(…), woonachtig in uw geboortedorp Shawkat. U verklaarde dat u haar tot op heden slechts twee à drie keer telefonisch hebt gesproken en dat er vóór uw vertrek uit Afghanistan geen enkel contact bestond tussen u beiden. U hebt de beslissing om zich met haar te verloven genomen samen met uw moeder en u bent van plan om te trouwen in een buurland van Afghanistan en haar naar België te laten komen. Op de vraag om meer over uw verloofde te vertellen, antwoordde u dat zij heel mooi is, een goede persoonlijkheid heeft en gehoorzaam is. Na een opmerking van de PO nuanceerde u dit laatste en verklaarde u dat u bedoelde dat zij respectvol is (NPO, p. 9-10). Uw verloving werd aangegaan volgens Afghaanse normen en waarden die op zich berusten op een andere visie op man/vrouw relaties dan de Westerse, waarbij de individuele keuzevrijheid ook deze van de vrouw - centraal staat. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe dergelijk gearrangeerd huwelijk in overeenstemming zou kunnen gebracht worden met

de westerse waarden en normen. Uw verklaring dat u uw partner in België volledige vrijheid zou gunnen, bijvoorbeeld om uit te gaan of naar de discotheek te gaan, wordt, gelet op de wijze waarop de relatie tot stand kwam, niet aannemelijk geacht (NPO, p. 9 en 10). Ook dit toont aan dat u de Raad bewust een verkeerd beeld van uzelf, uw visie op man-vrouw relaties etc. hebt voorgehouden.

***2.2) U werd op 18 april 2024 definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar voor verkrachting, met de verzwarende omstandigheid dat u de feiten pleegde ten aanzien van een kwetsbare persoon**.*

*U ontmoette het slachtoffer, een 36-jarige vrouw met een mentale leeftijd van 6 jaar en 11 maanden, op Facebook. Jullie stuurden berichten en u drong aan op een ontmoeting. Op 8 oktober 2023 ontmoette u haar aan een bos. Toen het slachtoffer besefte dat u seks wilde, weigerde ze maar u nam haar vast en verkrachtte haar hoewel ze riep dat u moest stoppen. Op de rechtbank gaf u toe dat u seksuele betrekkingen had met het slachtoffer, maar u beweerde dat zij hier mee had ingestemd. U stelde tevens dat u geen weet had van haar beperkt verstandelijk vermogen. Op basis van de uitlezing van uw gsm-toestel oordeelde de rechter dat u op de hoogte was van de mentale handicap van het slachtoffer. Uit bovenstaande blijkt duidelijk dat u de feiten **met opzet** pleegde en niet uit onwetendheid. Evenmin betrof het een onduidelijke situatie. U maakte misbruik van de mentale beperking van het slachtoffer ten einde uw eigen verlangens te vervullen. De feiten getuigen van een gevaarlijke ingesteldheid in uw hoofde en een totaal gebrek aan normbesef. U verleidde het slachtoffer op sluwe en zeer doordachte wijze met uiteindelijk slechts één doel, de bevrediging van uw eigen seksuele lusten op welke wijze dan ook. Het kwetsbare slachtoffer werd door de feiten ernstig miskend in haar lichamelijke en seksuele integriteit, u heeft het risico op ernstige en traumatische schade bij het slachtoffer kennelijk op geen enkel ogenblik in overweging genomen.*

Op het CGVS gaf u nog steeds blijk van een ernstig gebrek aan schuldinzicht. U stelde dat u het slachtoffer in feite niet wilde verkrachten en u bleef volhouden dat u niet op de hoogte was van haar mentale beperking. U verklaarde dat u gestraft werd omdat uw slachtoffer gehandicapt was, niet omdat u haar had verkracht. Toen u gevraagd werd of u nu wilde zeggen dat u haar niet had verkracht antwoordde u dat de rechtbank er verkrachting van had gemaakt. Nogmaals gevraagd of er volgens u instemming was zei u dat jullie 'overspel', seks hadden maar dat de rechter zei je deed het met een gehandicapte vrouw, je hebt verkrachting gepleegd. U nogmaals gevraagd of ze instemde, antwoordde u normaal, ja, ze liet me doen we hebben alles happily afgerond (NPO, p. 4).

Dat u momenteel begeleid wordt door het CGG en het CAW wijzigt niets aan uw gebrek aan schuldinzicht. Er dient ook benadrukt dat u uw straf nog niet hebt uitgezeten maar dat u de gevangenis mocht verlaten met een enkelband en dat u dus onder strikte voorwaarden staat (NPO, p. 5 en 6).

3) U maakt verder niet aannemelijk dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan

Op 16 maart 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw vluchtrelaas. De Raad bevestigde deze beoordeling van het CGVS maar oordeelde dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om als verwesterd te worden gepercipieerd.

Toen u tijdens het recente gehoor werd gevraagd wat u vreest in geval van terugkeer antwoordde u vaagweg: iedereen, de taliban en de andere mensen. Gevraagd waarom u een vrees had verwees u naar uw veroordeling in België en stelde dat een landgenoot die uit Duitsland gedeporteerd werd en gedood werd door zijn eigen vader omdat hij hem zei dat hij ongelovig was, alcohol dronk en overspel pleegde. U verklaarde dat landgenoten in Europa aan personen in Afghanistan zouden kunnen vertellen wat u hier hebt gedaan. Toen u erop werd gewezen dat u zich recentelijk verloofd hebt met een jonge vrouw uit uw dorp, stelde u dat iedereen het weet omdat u het hen zelf verteld hebt, wat een loutere blote bewering is. U zou zich hierbij verontschuldigd hebben en men zou dit hebben aanvaard (NPO, p. 11). Er dient dan ook vastgesteld dat u geen vrees voor vervolging hebt aannemelijk gemaakt.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. U hebt contact met familie en verwanten in uw dorp, en uw moeder, uw oom van moederskant en uw verloofde verblijven allen in het dorp. U hebt nog twee ooms die in de regio wonen en twee ooms in Gardez. Uw familieleden zijn blij dat u zich recentelijk hebt verloofd met een dorpsgenote (NPO, p. 10 en 11). Bovendien

legde u tegenstrijdige verklaringen af over de omstandigheden van de dood van uw vader, die een bandencentrale uitbaatte, zodat er niet zonder meer kan worden aangenomen dat hij overleden is.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde elke dag naar de moskee ging (NPO 1, p. 10). Daarnaast werkte u als landbouwer op het veld van uw familie (Verklaring DVZ, vraag 12). Soms vroeg u vrienden om u op het veld te komen helpen en kookte u voor hen (NPO 1, p. 10 en 11).

Bovendien blijkt u afkomstig te zijn uit en opgegroeid te zijn in de provincie Paktia, een rurale, conservatieve regio waar de meerderheid van de bevolking Pashtounen zijn (zie aanvullende nota d.d. 23 maart 2023, p. 50 en 52). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn.

U werd tijdens het laatste onderhoud gevraagd naar de door u aangehaalde verwestersing. U antwoordde dat u bij de Raad vertelde over uw vriendinnen en u voegde toe dat u in de toekomst naar de discotheek wil gaan en dat alcoholconsumptie verboden is in Afghanistan (NPO 2, p.11). Het loutere feit dat u in Afghanistan geen alcohol kan drinken en niet naar een discotheek kan gaan, vormt op zichzelf geen vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit uw verklaringen blijkt trouwens dat u sinds uw komst naar België geen van beide zaken hebt gedaan.

U nogmaals gevraagd naar de westerse waarden en normen stelde u dat u voornamelijk contact hebt met Belgen en sinds uw verblijf in de gevangenis enkel nog contact hebt met Afghaanse familieleden of verwanten in België. Dit kan echter niet zonder meer worden aangenomen. U bent immers een actieve vennoot in een Afghaanse carwash en u woont samen met een Afghaanse verwant boven deze carwash, waardoor u onvermijdelijk vaak in contact zult komen met landgenoten (NPO, p. 2, 6 en 11 en groene map stukken 4 en 10). Uit screenshots van uw facebookaccount blijkt bovendien dat uw vrienden voornamelijk Afghaanse mannen zijn. Momenteel is uw vriendenlijst niet meer zichtbaar.

Waar uw advocaat nog stelde dat u soms verduidelijking nodig had bij de gestelde vragen dient opgemerkt dat u steeds de nodige verduidelijking hebt gekregen en dat uw advocaat bevestigde dat u na de verduidelijkingen wel kon vertellen en doorhad wat er gevraagd werd (NPO, p. 13).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven dient uw vluchtelingenstatus dan ook ingetrokken te worden op basis van artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet.
De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Wat betreft de getuigenverklaringen van uw broer, werkgever, buren en kennissen dient opgemerkt dat getuigenissen van privépersonen niet kunnen worden beschouwd als objectieve bron. Uit deze getuigenissen kan ook niet worden afgeleid of deze personen daadwerkelijk weten wat er in het vonnis staat of dat ze enkel uw versie van de feiten kennen. Wat betreft de brief van P.(…) B.(…) dient opgemerkt dat u wel degelijk veroordeeld bent voor verkrachting van een kwetsbare persoon en niet louter het hebben van 'seksuele betrekkingen', zoals hij beweert in zijn schrijven. Zijn vaststelling dat u niet op de hoogte kon zijn van de mentale handicap van het slachtoffer en dat u wellicht geen strafbare feiten hebt gepleegd, strookt niet met de bevindingen van de rechtbank. Hetzelfde kan gezegd worden over de brief van uw ex-voogd die stelt dat u grenzen overschreed en betoogt dat een jongere van uw leeftijd het niet altijd even makkelijk heeft met het herkennen en respecteren van grenzen van anderen, maar dat ook dit gegeven getuigt van een verregaande integratie en adaptatie aan onze manier van samenleven. Er kan wat dit betreft verwezen worden naar het vonnis van 18 april 2024 waaruit blijkt dat u de feiten met opzet pleegde en dat u het slachtoffer op sluwe en zeer doordachte wijze verleidde met uiteindelijk slechts één doel, de bevrediging van uw eigen seksuele lusten. De algemene internetartikelen van Radio Azadi hebben geen betrekking op uw specifieke persoonlijke situatie.

Waar uw advocaat opmerkte dat het onderhoud plaatsvond in het Engels dient erop gewezen te worden dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk enkel gebruik zouden mogen maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus._afghanistan._veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA **Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.*

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat

actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.
In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**:*

“a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat ***dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden*** *en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat* ***gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt****(…) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat ”Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat* ***een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen****.*

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat ***specifiek en individueel*** *van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij* ***op intentionele en gerichte wijze*** *zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet* ***opzettelijk*** *werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de ***EUAA Country Guidance*** *van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn,* ***tenzij*** *er sprake is van het* ***opzettelijk gedrag van een actor****.*

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie ***EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*** *van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,* ***EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*** *van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de* ***EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*** *van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) , de* ***EUAA Afghanistan – Country Focus*** *van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query* ***Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*** *van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA* ***Afghanistan – Country Focus*** *van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid*

heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/ administration/easo/ PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de **SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad** van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, …) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatrieerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land

zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van ***de perceptie verwesterd te zijn****. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestersing die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker benadrukt dat de bestreden beslissing enkel steunt op oud artikel 55/3/1, § 2, 2° en niet op oud artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, waardoor de commissaris-generaal impliciet erkent dat verzoeker ondanks zijn veroordeling geen gevaar vormt voor de samenleving of de nationale veiligheid. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal ten onrechte vermeldt dat verzoeker nog steeds blijk zou geven van een ernstig gebrek aan schuldinzicht. De uitspraken van verzoeker werden uit hun linguïstische of culturele context gehaald. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen waaruit volgens hem blijkt dat er wel degelijk sprake is van schuldinzicht. Daarnaast verwijst verzoeker naar twee attesten van het Ambulant Forensisch Behandelteam Fronta waaruit blijkt dat verzoeker meewerkt, er geen indicatie is van een seksuele problematiek, dat de begeleiding positief afgerond kon worden en dat er geen forensische zorgnoden of hulpvragen meer spelen. Vervolgens wijst verzoeker erop dat uit de rechtspraak van de Raad blijkt dat bij intrekking van de vluchtelingenstatus op basis van fraude, een strikte interpretatie moet worden gegeven aan de vereiste dat de feiten verkeerd zijn weergegeven of achtergehouden en aan valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest. Verzoeker wijst erop dat hij als vluchteling werd erkend op grond van zijn verregaande 'verwestering'. Verzoeker benadrukt dat al de elementen op basis waarvan dit gebeurde, op heden onverkort blijven gelden. Er kan enkel sprake zijn van fraude wanneer deze van die aard is dat de vluchtelingenstatus zonder die fraude niet zou zijn toegekend. Volgens verzoeker moet de vermeende misleiding zodanig wezenlijk zijn geweest dat zij de kern van de beoordeling heeft beïnvloed. Verzoeker benadrukt dat hij inmiddels meer dan vijf jaar in België verblijft en dat zijn verankering in de Belgische samenleving enkel is toegenomen. De enige relevante wijziging betreft de strafrechtelijke veroordeling. Deze kan echter niet zonder meer gelijkgesteld worden met een gebrek aan openheid ten aanzien van westerse waarden en normen, strafrechtelijke verantwoordelijkheid staat volgens verzoeker immers los van de culturele, persoonlijke en sociale evolutie die hij heeft doorgemaakt en die aan zijn erkenning ten grondslag lag.

Vervolgens gaat verzoeker in op de elementen die worden aangehaald in de bestreden beslissing: de volgens hem vermeende tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn amoureuze relaties in België, de verklaringen omtrent zijn beroepsactiviteiten, het feit dat hij geen lid meer zou zijn van een volleybalclub of enige andere sportclub. Daarna gaat verzoeker in op het feit dat uit zijn verklaringen zou zijn gebleken dat zijn gedrag niet in overeenstemming is met westerse waarden en normen: zijn verloving met een Afghaans

meisje en zijn veroordeling in België. Verzoeker uit ook kritiek op het feit dat hij niet aannemelijk zou maken dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

3.2. Stukken

3.2.1. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:
- Attest Ambulant Forensisch Behandelteam FRONTA dd. 19.05.2025 (stuk 2)
- Aanbevelingsbrief P. B. dd. 20.05.2025 (stuk 3)
- Getuigenverklaring G. B. (met kopie ID) dd. 23.05.2025 (stuk 4)
- Getuigenverklaring P. S. (met kopie ID) dd. 24.02.2023 (stuk 5)
- Getuigenverklaring D. B. (met kopie ID) dd. 25.02.2023 (stuk 6)
- Getuigenverklaring E. J. (met foto's en kopie ID) dd. 15.02.2023 (stuk 7)
- Verklaring J. D. (Leerkracht NT2) dd. 20.03.2023 (stuk 8)
- Verklaring K. V. N. (Leerkracht NT2) dd. 14.03.2023 (stuk 9)
- Verklaring N. P. (Recreatievolleybal SOM6) (met foto's) dd. 21.02.2023 (stuk 10)
- Attest van gezinssamenstelling dd. 12.11.2025 (stuk 11)
- Bezoldigingsfiches (augustus 2025 t.e.m. oktober 2025) (stuk 12)
- Rekeninguittreksels (af)betaling schadevergoeding t.a.v. mevr. C. (augustus 2025 - november 2025) (stuk 13)
- Attest CAW dd. 20.11.2025 (stuk 14).

3.2.2. Op 13 april 2026 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:
- EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022;
- EUAA "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- EASO "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023;
- EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- UNAMA "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- COI Focus "*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van 14 december 2023;
- EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024;
- EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van januari 2026.

3.2.3. Middels een aanvullende nota neergelegd ter zitting van 22 april 2026 legt verzoeker volgende stukken voor:
- inschrijvingsbewijs vzw Sportgroep Vaste Vuist Lauwe (Sportjaar 2025-2026) van 5 november 2025 (stuk 15)
- bevestigingsmail aansluiting bij Volley Vlaanderen van 20 april 2026 (stuk 16)
- foto's volleybalploeg (stuk 17)
- verklaring van de voorzitter van Sporthal Ter Leie van 20 april 2026 (stuk 18)
- verklaring van dhr. S.R. van 23 maart 2026 (stuk 19)
- verklaring van dhr. P.C. van 20 april 2026 (stuk 20)
- verklaring van familie D.-D. (met kopie ID) van 18 april 2026 (stuk 21)
- verklaring van mevr. V.S. (met kopie ID) (stuk 22)
- verklaring van mevr. C.S. (stuk 23)
- verklaring van C. en van M. (stuk 24)
- verklaring van familie V. D. (stuk 25)
- verklaring van directeur WZC Hortensia (BV De Rote) van 14 april 2026 dat verzoeker zich heeft aangemeld voor vrijwilligerswerk (stuk 26)
- verklaring van mevr. D.D. van 11 april 2026 (stuk 27)
- verklaring van mevr. F.H. van 13 april 2026 (stuk 28)
- verklaring van mevr. J.A. (stuk 29)
- verklaring van Q.J.Z. van 20 april 2026 (stuk 30)

- e-mail/verklaring van mevr. K.D. van 13 april 2026 (stuk 31)
- loonbrieven Deliveroo van december 2025 tot april 2026 (stuk 32)
- rekeninguittreksels betalingen Randstad (stuk 33)
- rekeninguittreksels (af)betaling schadevergoeding t.a.v. mevr. C. (maart ’25 – maart ’26) (stuk 34).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

3.3.2. Motieven van de bestreden beslissing inzake de intrekking van de vluchtelingenstatus

In de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus van verzoeker ingetrokken op basis van oud artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet omdat aan verzoeker de status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest:

1. tijdens het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van verzoekers veroordeling, werd vastgesteld dat hij de asielinstanties, en meer bepaald de Raad, heeft misleid omtrent zijn parcours in België:
- hij legde tegenstrijdige verklaringen af over zijn amoureuze relaties in België;
- zijn huidige verklaringen over zijn beroepsactiviteiten in België stemmen evenmin overeen met wat hij verklaarde bij de Raad;
- hij is geen lid meer van een volleybalclub, of van enige andere sportclub;
2. uit het persoonlijk onderhoud naar aanleiding van zijn veroordeling bleek tevens dat verzoekers gedrag niet in overeenstemming kan worden gebracht met de westerse waarden en normen:
- verzoeker heeft zich verloofd met een Afghaans meisje uit zijn geboortedorp, deze beslissing werd genomen door verzoeker en zijn moeder in Afghanistan;
- verzoeker werd op 18 april 2024 definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar voor verkrachting, met de verzwarende omstandigheid dat hij de feiten pleegde ten aanzien van een kwetsbare persoon: bij het CGVS vertoonde verzoeker een gebrek aan schuldinzicht en momenteel staat hij onder strikte voorwaarden nadat hij de gevangenis mocht verlaten met een enkelband;
3. verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan.

3.3.3. Onderzoek naar de intrekking van de vluchtelingenstatus

3.3.3.1. Juridische basis

Overeenkomstig oud artikel 57/6, §1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 van deze wet in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in:
1° (…)
2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die

doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest."

De Raad voegt hieraan toe dat overeenkomstig oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest. De commissaris-generaal is dus verplicht de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken indien dergelijke elementen aan het licht komen, hetgeen in casu is gebeurd.

Zoals hierboven reeds vermeld is Verordening (EU) 2024/1347 van toepassing vanaf 12 juni 2026. Artikel 14.1 van Verordening (EU) 2024/1347 luidt als volgt:

"De beslissingsautoriteit trekt de vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land in indien:
a) (…)
b) (…)
c) die onderdaan van een derde land of staatloze feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus;
d) (…)
e) (…)."

Hieruit blijkt dat de intrekkingsgrond blijft bestaan voor een persoon die feiten verkeerd heeft weergegeven, valse documenten heeft gebruikt, feiten heeft achtergehouden, en waar dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

De intrekkingsgrond waarbij later persoonlijk gedrag aantoont dat de verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft en die ook werd gebruikt in de bestreden beslissing, wordt niet vermeld in artikel 14 van de Verordening (EU) 2024/1347 en bestaat dus op zichzelf niet meer. Dit verhindert evenwel niet dat hetzelfde gedrag nog gevolgen kan hebben voor het behoud of de beëindiging van de status wanneer daaruit zou blijken dat een beëindigingsgrond van artikel 11 van de Verordening (EU) 2024/1347 is vervuld, of voor intrekking op grond van artikel 14.1, c) van deze Verordening.

Het gegeven dat 'persoonlijk gedrag' niet meer wordt vermeld in Verordening (EU) 2024/1347 heeft dus geen gevolgen voor verzoeker en de beoordeling van de bestreden beslissing.

3.3.3.2. Het eerste motief voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus betreft het feit dat verzoeker volgens de commissaris-generaal de asielinstanties heeft misleid omtrent zijn parcours in België inzake zijn amoureuze relaties, zijn beroepsactiviteiten en dat hij geen lid meer is van een volleybalclub of enige andere sportclub.

In het verzoekschrift gaat verzoeker hier uitgebreid op in. Inzake zijn amoureuze relaties legt verzoeker uit dat de interpretatie van de commissaris-generaal op een misverstand berust. De twee relaties die hij heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud verwijzen naar een latere periode in zijn leven en hebben geen betrekking op de eerder door hem genoemde relaties tijdens de initiële asielprocedure. Verzoeker ging ervan uit dat hij tijdens het recente onderhoud uitsluitend diende te vertellen over de meest recente periode in zijn leven. Het is niet zo dat hij niet meer wist wat hij had verklaard, maar wel dat hij de context van het onderhoud anders begreep. Hij heeft ter staving van zijn oorspronkelijke verklaringen bewijsstukken voorgelegd, waaronder foto's waarop hij te zien is met K. en D. Dit bewijsmateriaal bevestigt dat zijn verklaringen verifieerbaar zijn. Een soortgelijk misverstand deed zich voor met betrekking tot zijn werk als maaltijdbezorger voor Deliveroo. Tijdens het recente onderhoud heeft verzoeker dit werk niet vermeld, hij focuste op zijn huidige tewerkstelling. De duur van deze tewerkstelling bij Deliveroo was ook vrij kort. Het niet vermelden van een kortdurende job kan niet worden beschouwd als misleiding. Bij zijn aanvullende nota van 22 april 2026 voegt verzoeker loonbrieven van Deliveroo voor de periode december 2025 – april 2026 (stuk 32). Inzake het al dan niet lid zijn van een volleybalclub of een sportclub verwijst verzoeker naar zijn afgelegde verklaringen en legt uit dat hij wilde zeggen dat het praktisch niet haalbaar is om deel te nemen aan een sportclub of andere hobby's, gezien hij zich met zijn enkelband slechts twaalf uur buitenshuis mag bevinden. Rekening houdend met zijn werk, sociale verplichtingen en andere noden, blijft er nauwelijks tijd over voor sportactiviteiten. Verzoeker wijst erop dat zijn advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding heeft gemaakt van communicatieproblemen. Verzoeker besluit dat er sprake is van misverstanden en taalbarrières, wat niet wijst op onwaarheid of misleiding.

De Raad stelt het volgende vast. Verzoeker beroept zich op een misverstand tijdens het persoonlijk onderhoud wat betreft zijn vroegere amoureuze relaties, die in 2023 hebben bijgedragen aan zijn erkenning. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de vraagstelling duidelijk was en dat het volgende aan verzoeker werd gevraagd: "*Dus je had al vriendinnen in België? Wie en wanneer?*" (NPO 21 mei 2025 (hierna: NPO), p. 8). Uit deze vraag blijkt geen beperking in de tijd. Verzoeker vertelt in antwoord op deze vraag over de periode waarin hij in Leuven verbleef en er naar school ging, en hij vermeldt F. als vriendinnetje. Daarna vertelt hij over de periode waarin hij naar Ieper verhuisd was en dat hij daar een andere vriendin had, Fi. (NPO, p. 8). Hieruit blijkt dat verzoeker de vraag begreep en uit eigen beweging over de periode 2023 vertelde, dit betreft de periode waarin hij in Leuven verbleef en waarover hij oorspronkelijk stukken heeft neergelegd. Zijn uitleg in het verzoekschrift dat hij dacht dat het om de "*meest recente periode in zijn leven*" ging, strookt dus niet met zijn eigen verklaringen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker in 2023 school liep in Leuven (administratief dossier, map 6 landeninformatie, stukken 3 en 5, aanvullende nota's voor de Raad). Verzoeker heeft in antwoord op de vraag niet gesproken over K. en D. als vriendinnetjes, relaties uit de periode 2023 die hij indertijd wel vermeld had en waarvan hij stukken had voorgelegd. De Raad volgt de commissaris-generaal dat verzoeker geen enkele melding maakte van een relatie met K. en D. en dat het feit dat hij zich deze personen schijnbaar niet meer herinnert, merkwaardig is, gezien hij deze relaties had ingeroepen om zijn 'verwestering' mee te onderbouwen. Daarbij komt dat verzoeker ook over zijn vermeende meer recente relaties maar weinig informatie kon geven. Dat verzoeker indertijd ter staving van zijn toenmalige relaties wel degelijk stukken heeft neergelegd, brengt niet mee dat deze relaties toen oprecht of duurzaam waren of dat verzoeker daadwerkelijk heeft aangetoond een openheid te hebben tegenover westerse waarden en normen. Dit wordt nog eens bevestigd door het feit dat verzoeker intussen verloofd is met een meisje in Afghanistan. De Raad volgt de commissaris-generaal dat verzoeker bewust onjuiste verklaringen heeft afgelegd om de Raad te overtuigen van zijn openheid tegenover westerse normen en waarden.

Inzake zijn beroepsactiviteiten volgt de Raad de commissaris-generaal dat aan verzoekers tewerkstelling indertijd bij Deliveroo kan worden getwijfeld omdat dit niet gestaafd wordt. Bij zijn aanvullende nota van 22 april 2026 voegt verzoeker loonbrieven van Deliveroo voor de periode december 2025 – april 2026, dus niet van in 2023. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij zich ook hier op een misverstand beroept, gezien zijn eigen onduidelijke verklaringen in dit verband (NPO, p. 6 en 7) zoals weergegeven in de motieven in de bestreden beslissing. Verzoeker kan evenmin voorhouden, zoals hij in het verzoekschrift doet, dat hij deze tewerkstelling gewoon vergeten is, gezien hij indertijd deze tewerkstelling heeft aangehaald als één van de elementen van zijn 'verwestering' en er toch van verzoeker mag worden verwacht dat hij zich herinnert waarom hij indertijd heeft aangevoerd dat hij openstond voor westerse waarden en normen.

Inzake het feit dat verzoeker in 2023 niet heeft vermeld dat hij in een carwash werkte, kan worden opgemerkt dat hij dit werk op dat moment mogelijk inderdaad nog niet deed. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij stelt dat hij hier al vier à vijf jaar is, dat hij eerst drie jaar naar school ging en na zijn schoolperiode verbleef hij in de gevangenis. Nu werkt hij in de carwash en zelfs voor hij naar de gevangenis ging, werkte hij al in de carwash, hij deed er vakantiewerk (NPO, p. 6). Uit de stukken van het administratief dossier (administratief dossier, map met landeninformatie, stuk 2, vonnis rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, van 18 april 2024) en uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker op 18 april 2024 werd veroordeeld voor feiten die dateren van 8 oktober 2023 en dat hij dus ten vroegste sinds oktober 2023 in de gevangenis verbleef. Dat hij voor zijn verblijf in de gevangenis in de carwash werkte, houdt dus in dat dit in de periode voor oktober 2023 moet zijn geweest. Verzoeker werd reeds erkend op 3 mei 2023, waardoor het mogelijk is dat hij pas na mei 2023 in de carwash begon te werken en er dus niet zonder meer kan worden aangenomen dat verzoeker "*bij de Raad niet vermeldde dat (…) (hij) in een Afghaanse carwash werkte*". Wat er ook van zij, feit is dat verzoeker inderdaad geen tewerkstelling bij Deliveroo in die periode heeft aangetoond en geen enkele andere tewerkstelling waaruit zou blijken dat hij een integratie aantoont of regelmatig in contact komt met 'westerse' waarden en normen.

Inzake zijn lidmaatschap van een volleybalclub heeft verzoeker indertijd documenten voorgelegd, en ook nu legt hij bij aanvullende nota documenten voor waaruit blijkt dat hij opnieuw is ingeschreven. Er blijkt dat verzoeker tussen 2023 en 2026 geen lid meer was. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker een gedeelte van deze tijd in de gevangenis doorbracht of met een enkelband. De Raad acht dit motief echter niet doorslaggevend, gezien de bestreden beslissing genoegzaam steunt op de overige motieven. Kritiek op een overtollig motief kan geen aanleiding geven tot hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad sluit zich er dus bij aan dat verzoeker de asielinstanties heeft misleid omtrent zijn parcours in België inzake zijn amoureuze relaties en zijn beroepsactiviteiten en dat hij in dit verband feiten verkeerd heeft weergegeven of feiten heeft achtergehouden die doorslaggevend zijn geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

3.3.3.3. Het tweede motief voor de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus betreft het feit dat de commissaris-generaal meent dat verzoekers gedrag niet in overeenstemming kan worden gebracht met de westerse waarden en normen.

Zoals reeds vermeld komt de intrekkingsgrond "*de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest"* niet voor in artikel 14.1 van Verordening (EU)2024/1347. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt volgens de Raad echter dat de commissaris-generaal met dit motief wenst te benadrukken dat verzoekers gedrag "*niet in overeenstemming kan worden gebracht met de westerse waarden en normen*", dat verzoeker "*de Raad bewust een verkeerd beeld van uzelf, uw visie op man-vrouw relaties etc. hebt voorgehouden*", dat hij door de verkrachting van een kwetsbare persoon "*misbruik (maakte) van de mentale beperking van het slachtoffer ten einde uw eigen verlangens te vervullen*" en bij het CGVS *"nog steeds blijk (gaf) van een ernstig gebrek aan schuldinzicht*".

De Raad behandelt dit motief hieronder dus als een element van verzoekers gedrag waarover hij bewust een verkeerd beeld zou hebben opgehangen en dus "*feiten verkeerd heeft weergegeven*", zoals wordt vermeld in artikel 14.1, c) van Verordening (EU) 2024/1347.

De commissaris-generaal komt tot deze conclusie op basis van twee elementen, met name dat verzoeker intussen verloofd is met een Afghaans meisje uit zijn dorp en dat verzoeker op 18 april 2024 definitief werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar voor verkrachting, met de verzwarende omstandigheid dat hij de feiten pleegde ten aanzien van een kwetsbare persoon.

In het verzoekschrift gaat verzoeker hier uitgebreid op in. Hij legt inzake zijn verloving uit dat de beoordeling dat een gearrangeerd huwelijk niet strookt met westerse waarden en normen, geen rekening houdt met zijn complexe situatie. Hij is weliswaar in zeer belangrijke mate verwesterd, maar hij werd geconfronteerd met de diepgewortelde culturele en sociale druk van zijn Afghaanse familie en gemeenschap, waaraan hij in dit specifiek geval niet kon ontsnappen, gezien de strafrechtelijke feiten waarvoor hij zich schaamt. Het is voor hem praktisch onmogelijk om zijn verblijf in de gevangenis en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor familie en kennissen geheim te houden. In Afghanistan kunnen zedenfeiten leiden tot ernstige sociale uitsluiting. Ondanks zijn sterke verwesterde waarden, ondervond verzoeker deze gevolgen: zijn reputatie werd zwaar beschadigd en hij werd door zijn familie sociaal geïsoleerd. Ondanks zijn verwestering blijft verzoeker sociaal en emotioneel verbonden met zijn naaste familie in Afghanistan en kon hij geen afstand nemen van zijn familie en de door hen voorgestelde oplossing, namelijk de verloving. Binnen de Afghaanse culturele context is weigering van een dergelijke oplossing vaak gelijk aan blijvende sociale uitsluiting en verlies van familiale steun.
Wat zijn veroordeling betreft, betwist verzoeker in het verzoekschrift dat hij een gebrek aan schuldinzicht zou hebben. Hij verwijst naar passages uit het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij spijt heeft betuigd en dat hij wel degelijk schuldinzicht heeft. Dat verzoeker soms aarzelend antwoordde, heeft volgens hem te maken met de taalbarrière. Verzoeker benadrukt dat hij zijn eigen weergave van de feiten wilde toelichten, niet om zijn verantwoordelijkheid te ontlopen maar om een genuanceerd beeld van de omstandigheden te schetsen en zijn handelwijze correct te plaatsen. Deze toelichting getuigt volgens hem van oprecht schuldbesef. Verzoeker verwijst naar zijn verdediging voor de correctionele rechtbank en stelt dat de rechtbank zich in het vonnis eerder gebaseerd heeft op de subjectieve verklaringen van het slachtoffer terwijl de verklaringen van verzoeker grotendeels buiten beschouwing werden gelaten. Verzoeker heeft geen beroep ingesteld, hij heeft achttien maanden in de gevangenis doorgebracht, mocht daarna de gevangenis verlaten met een enkelband en hij houdt zich strikt aan de voorwaarden die hem in het kader van het elektronisch toezicht werden opgelegd. Hij betaalt de schadevergoeding af aan het slachtoffer. Hij volgt een begeleidingstraject en staat onder toezicht van een justitie assistent. Deze factoren werden volgens verzoeker volledig buiten beschouwing gelaten. Hij verwijst naar attesten van 19 mei 2025 en 20 november 2025 van het Ambulant Forensisch Behandelteam Fronta (bijlages bij het verzoekschrift, stukken 2 en 14) waaruit zijn medewerking blijkt en ook dat er geen indicatie is van een seksuele problematiek. Verzoeker wijst op de getuigenverklaring van zijn vroegere voogd, mevrouw G.B. (stuk 4 bij het verzoekschrift) en op zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de justitie assistent en zijn begeleider van CAW of CGG.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich met zijn uitleg in het verzoekschrift over zijn verloving met een Afghaans meisje uit zijn dorp, beperkt tot een uitleg achteraf, die geen afbreuk doet aan de pertinente en uitgebreide motieven in dit verband:
"U hebt zich verloofd met de 19-jarige K.(…) Z.(…), woonachtig in uw geboortedorp Shawkat. U verklaarde dat u haar tot op heden slechts twee à drie keer telefonisch hebt gesproken en dat er vóór uw vertrek uit Afghanistan geen enkel contact bestond tussen u beiden. U hebt de beslissing om zich met haar te verloven genomen samen met uw moeder en u bent van plan om te trouwen in een buurland van Afghanistan en haar naar België te laten komen. Op de vraag om meer over uw verloofde te vertellen, antwoordde u dat zij heel mooi is, een goede persoonlijkheid heeft en gehoorzaam is. Na een opmerking van de PO nuanceerde u dit laatste en verklaarde u dat u bedoelde dat zij respectvol is (NPO, p. 9-10). Uw verloving werd aangegaan

volgens Afghaanse normen en waarden die op zich berusten op een andere visie op man/vrouw relaties dan de Westerse, waarbij de individuele keuzevrijheid ook deze van de vrouw - centraal staat. Er kan dan ook niet worden ingezien hoe dergelijk gearrangeerd huwelijk in overeenstemming zou kunnen gebracht worden met de westerse waarden en normen. Uw verklaring dat u uw partner in België volledige vrijheid zou gunnen, bijvoorbeeld om uit te gaan of naar de discotheek te gaan, wordt, gelet op de wijze waarop de relatie tot stand kwam, niet aannemelijk geacht (NPO, p. 9 en 10). Ook dit toont aan dat u de Raad bewust een verkeerd beeld van uzelf, uw visie op man-vrouw relaties etc. hebt voorgehouden."

Daarbij komt dat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te bevestigen dat hij niet kan ontsnappen aan 'de diepgewortelde culturele en sociale druk van zijn Afghaanse familie en gemeenschap' en dat deze banden onontkoombaar zijn en zwaar drukken op zijn keuzes, zoals de verloving, zodat niet kan worden verwacht dat hij afstand neemt van zijn familie en van hun voorgestelde oplossingen. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij binnen de Afghaanse culturele context niet kon weigeren. De Raad stelt vast dat deze uitleg in het verzoekschrift eerder aangeeft dat verzoeker nog sterk vasthoudt aan Afghaanse tradities (al dan niet vrijwillig), zodat inderdaad kan worden aangenomen dat verzoeker bewust een verkeerd beeld heeft gegeven van zichzelf en van zijn visie op man-vrouw relaties. Dit wordt ook deels bevestigd door verzoekers eigen verklaringen, waar hij stelt dat hij nog maar twee keer gesproken heeft met zijn verloofde "*Het is in onze cultuur, dat is zo, we zijn recentelijk verloofd en het is verlegen zijn om te praten*" (NPO, p. 10).

Inzake zijn uitleg in het verzoekschrift over zijn veroordeling, doet verzoeker evenmin afbreuk aan de motieven in dit verband in de bestreden beslissing. Deze motieven vermelden de feiten zoals die voorkomen in het vonnis van 18 april 2024 en het oordeel van de strafrechter over deze feiten. Verder steunen de vaststellingen van de commissaris-generaal dat verzoeker verklaarde dat hij gestraft werd omdat het slachtoffer gehandicapt was en niet omdat hij haar verkracht had, op de verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (NPO, p. 4). De verwijzing naar verzoekers verdediging tijdens de correctionele procedure en verzoekers kritiek op het vonnis van de correctionele rechtbank doen in huidige procedure niet ter zake. Het vonnis van 18 april 2024 is definitief en de commissaris-generaal en de Raad vermogen enkel rekening te houden met wat in dit vonnis wordt gesteld, niet met verzoekers kritiek daarop of zijn verdediging indertijd.
Dat verzoeker momenteel wordt begeleid voor het CGG en het CAW en dat dit gunstig verloopt, wijzigt hier inderdaad niets aan, zoals de commissaris-generaal terecht stelt in de bestreden beslissing.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal terecht heeft vastgesteld dat verzoeker blijk geeft van een gebrek aan schuldinzicht en dat dit het oordeel versterkt dat hij bewust een verkeerd beeld heeft gegeven van zichzelf en van zijn visie op man-vrouw relaties.

De Raad sluit zich er dus bij aan dat verzoeker de asielinstanties heeft misleid omtrent het internaliseren van nieuwe 'westerse' normen en waarden en dat hij in dit verband feiten verkeerd heeft weergegeven of feiten heeft achtergehouden en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

3.3.3.4. Waar verzoeker doorheen het verzoekschrift wijst op vertaalproblemen en mogelijke misverstanden, merkt de Raad op dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft bevestigd dat hij de tolk goed verstond (NPO, p. 2). Uit nazicht van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat dit normaal is verlopen en dat verzoeker de vragen goed verstond. In dit verband wordt ook gewezen op wat gesteld wordt in punt 3.3.3.2. van dit arrest, waaruit blijkt dat de vraagstelling over zijn vroegere relaties duidelijk was en dat hij hierop heeft geantwoord. Gedurende het verloop van verzoekers onderhoud werden geen moeilijkheden door verzoeker, noch door de tolk of de protection officer gemeld, waardoor redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen.

In de bestreden beslissing wordt ook pertinent het volgende opgemerkt:

"Waar uw advocaat nog stelde dat u soms verduidelijking nodig had bij de gestelde vragen dient opgemerkt dat u steeds de nodige verduidelijking hebt gekregen en dat uw advocaat bevestigde dat u na de verduidelijkingen wel kon vertellen en doorhad wat er gevraagd werd (NPO, p. 13)."

3.3.3.5. In de bestreden beslissing wordt vervolgens nog overwogen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan. Dit oordeel steunt op volgende overwegingen:
- gevraagd naar zijn vrees bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan, antwoordde verzoeker eerder vaag. Hij verwees ook naar zijn veroordeling in België en stelde dat een landgenoot die uit Duitsland verwijderd werd, bij terugkeer door zijn eigen vader werd gedood omdat hij ongelovig was, alcohol dronk en overspel pleegde. Hij verklaarde ook dat landgenoten in Europa aan personen in Afghanistan zouden kunnen vertellen wat verzoeker hier heeft gedaan. Toen hij erop gewezen werd dat hij zich recent verloofd heeft met een jonge vrouw uit zijn dorp, stelde hij dat iedereen het weet omdat hij het hen zelf verteld heeft, wat een loutere

bewering is; hij zou zich hierbij verontschuldigd hebben en men zou dit hebben aanvaard; verzoeker heeft geen vrees voor vervolging aannemelijk gemaakt;
- verzoeker heeft nog een netwerk in zijn regio van herkomst waarmee hij in contact staat, dat hem kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij hij zich desgevallend kan informeren; zijn familie is blij dat hij zich recentelijk heeft verloofd met een dorpsgenote; verzoeker legde tegenstrijdige verklaringen af over de dood van zijn vader;
- verzoeker heeft tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan verbleven, hij had er al een zekere maturiteit en was gevormd naar de Afghaanse waarden en normen, hij ging naar de moskee en werkte op de velden;
- verzoeker is afkomstig uit Paktia, een rurale, conservatieve regio waar de meerderheid van de bevolking Pashtou is; er kan niet worden gesteld dat de vigerende normen en waarden volledig onbekend zijn aan verzoeker;
- inzake zijn verwestering blijkt dat verzoeker sinds zijn komst naar België niet naar een discotheek is gegaan of alcohol heeft gedronken, het loutere feit dat hij dit niet zou kunnen doen in Afghanistan, vormt op zichzelf geen vervolging of ernstige schade;
- nogmaals gevraagd naar westerse waarden en normen stelde verzoeker voornamelijk contact te hebben met Belgen; verzoeker woont echter samen met een Afghaanse verwant boven de carwash waarin hij actieve vennoot is, waardoor hij onvermijdelijk in contact zal komen met landgenoten, bovendien blijken zijn facebookvrienden voornamelijk Afghaanse mannen te zijn en is zijn vriendenlijst intussen niet meer zichtbaar.

In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar het arrest van de Raad waarin hem de vluchtelingenstatus werd toegekend en waarin werd benadrukt dat verzoekers doorgedreven integratie en het in contact komen met westerse waarden en normen, het risico aanzienlijk vergroot dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst als verwesterd wordt gepercipieerd. Verzoeker benadrukt dat dit risico thans verder versterkt wordt door zijn strafrechtelijke veroordeling voor zedenfeiten. Dergelijke veroordeling leidt in Afghanistan vrijwel onvermijdelijk tot sociale uitsluiting, verlies van familie- en gemeenschapssteun en stigmatisering, verzoeker werd hierdoor reeds uitgestoten door zijn familie en gemeenschap. Het is dan ook aannemelijk dat hij bij terugkeer in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers zal terechtkomen. Daarom verklaarde hij dat hij in Afghanistan bang is van iedereen, zowel de taliban als andere personen. Verzoeker verwijst naar artikel 3 van het EVRM.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:
- Attest Ambulant Forensisch Behandelteam FRONTA dd. 19.05.2025 (stuk 2)
- Aanbevelingsbrief P. B. dd. 20.05.2025 (stuk 3)
- Getuigenverklaring G. B. (met kopie ID) dd. 23.05.2025 (stuk 4)
- Getuigenverklaring P. S. (met kopie ID) dd. 24.02.2023 (stuk 5)
- Getuigenverklaring D. B. (met kopie ID) dd. 25.02.2023 (stuk 6)
- Getuigenverklaring E. J. (met foto's en kopie ID) dd. 15.02.2023 (stuk 7)
- Verklaring J. D. (Leerkracht NT2) dd. 20.03.2023 (stuk 8)
- Verklaring K. V. N. (Leerkracht NT2) dd. 14.03.2023 (stuk 9)
- Verklaring N. P. (Recreatievolleybal SOM6) (met foto's) dd. 21.02.2023 (stuk 10)
- Attest van gezinssamenstelling dd. 12.11.2025 (stuk 11)
- Bezoldigingsfiches (augustus 2025 t.e.m. oktober 2025) (stuk 12)
- Rekeninguittreksels (af)betaling schadevergoeding t.a.v. mevr. C. (augustus 2025 - november 2025) (stuk 13)
- Attest CAW dd. 20.11.2025 (stuk 14).

Bij zijn aanvullende nota neergelegd ter zitting van 22 april 2026 voegt verzoeker volgende stukken:
- inschrijvingsbewijs vzw Sportgroep Vaste Vuist Lauwe (Sportjaar 2025-2026) van 5 november 2025 (stuk 15)
- bevestigingsmail aansluiting bij Volley Vlaanderen van 20 april 2026 (stuk 16)
- foto's volleybalploeg (stuk 17)
- verklaring van de voorzitter van Sporthal Ter Leie van 20 april 2026 (stuk 18)
- verklaring van dhr. S.R. van 23 maart 2026 (stuk 19)
- verklaring van dhr. P.C. van 20 april 2026 (stuk 20)
- verklaring van familie D.-D. (met kopie ID) van 18 april 2026 (stuk 21)
- verklaring van mevr. V.S. (met kopie ID) (stuk 22)
- verklaring van mevr. C.S. (stuk 23)
- verklaring van C. en van M. (stuk 24)
- verklaring van familie V.D. (stuk 25)
- verklaring van directeur WZC Hortensia (BV De Rote) van 14 april 2026 dat verzoeker zich heeft aangemeld voor vrijwilligerswerk (stuk 26)
- verklaring van mevr. D.D. van 11 april 2026 (stuk 27)
- verklaring van mevr. F.H. van 13 april 2026 (stuk 28)
- verklaring van mevr. J.A. (stuk 29)
- verklaring van Q.J.Z. van 20 april 2026 (stuk 30)

- e-mail/verklaring van mevr. K.D. van 13 april 2026 (stuk 31)
- loonbrieven Deliveroo van december 2025 tot april 2026 (stuk 32)
- rekeninguittreksels betalingen Randstad (stuk 33)
- rekeninguittreksels (af)betaling schadevergoeding t.a.v. mevr. C. (maart ’25 – maart ’26) (stuk 34).

Bespreking van deze elementen

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de in artikel 3, punten 1 en 5 van Verordening (EU) 2024/1347 vervatte definitie van de vluchtelingenstatus geen wijziging aanbrengt in de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. De materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend, zijn immers dezelfde gebleven.

A. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.
Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA*, “Afghanistan - Country Focus”*, januari 2026, p. 26).
Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de ‘civic space’ is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de ‘legitieme heersers’ verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en buren), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.
De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan - Country Focus,* januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa’s maar de de facto-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa’s dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa’s die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige ‘erg moderne’ en andere ‘conservatieve’ madrassa’s (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa’s (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 116).
Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. Hoewel decreten tegenwoordig meer geformaliseerd en gepubliceerd worden, blijven veel instructies vaag, mondeling of niet officieel bekendgemaakt. Dit leidt tot rechtsonzekerheid en ruimte voor willekeurige interpretatie en handhaving.

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 43). In het bijzonder wat betreft 'zina'– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan*, "Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476, TOLOnews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de

overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.
Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46 en 47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 48-49).
De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50).
Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).
Het rapport van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de "EUAA, Afghanistan: Country Focus", van januari 2026 aangehaald door verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de de facto-regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.
Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de de facto-overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).
De de facto-overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).
Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).
Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of buren omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen".* Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geviseerd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51).
De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.
Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.
Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.
In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.
Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.
In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

B. Beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke overtuiging, godsdienst of het behoren tot een specifieke sociale groep (EUAA, *"Country guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 61).

De Raad stelt vooreerst het volgende vast. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat zijn strafrechtelijke veroordeling wegens zedenfeiten gekend is door zijn familie in Afghanistan en dat hij hierdoor reeds werd uitgestoten door zijn familie en gemeenschap, stelt de Raad vast dat dit in tegenstrijd is met zijn verklaringen afgelegd op 21 mei 2025. Daaruit blijkt immers het volgende. Verzoeker heeft samen met zijn moeder beslist over de verloving (NPO, p. 9). Verzoeker kan dus niet voorhouden dat dit huwelijk hem louter is opgedrongen als sanctie voor zijn veroordeling in België, zoals hij in het verzoekschrift lijkt te suggereren. Verder verklaart verzoeker dat zijn verloofde in hetzelfde dorp woont als waaruit verzoeker afkomstig is en waar zijn familie nog steeds woont (zijn moeder, verzoekers maternale oom, een paternale oom en nog een ander familielid) (NPO, p. 10). Er wordt aan verzoeker gevraagd "*En ze zijn allen blij over het huwelijk?*" verzoeker antwoordt "*zeer blij*" (NPO, p. 10-11). Hieruit blijkt dat verzoeker nog contact heeft met zijn familie

en dat zijn familie blij is met het huwelijk. Dit strookt niet met het feit dat hij uitgestoten zou zijn door zijn familie en gemeenschap, zoals hij aanvoert in het verzoekschrift.

De stukken die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, betreffen deels stukken (getuigenverklaringen) uit 2023. Deze werpen geen ander licht op de vaststelling dat verzoeker in 2023 feiten verkeerd heeft weergegeven of feiten heeft achtergehouden en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus. Het attest van het Ambulant Forensisch Behandelteam FRONTA van 19 mei 2025 (stuk 2), de aanbevelingsbrief van P. B. van 20 mei 2025 (stuk 3) en de getuigenverklaring van verzoekers vroegere voogd G. B. van 23 mei 2025 (stuk 4) werden reeds besproken in de bestreden beslissing:
"De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Wat betreft de getuigenverklaringen van uw broer, werkgever, buren en kennissen dient opgemerkt dat getuigenissen van privépersonen niet kunnen worden beschouwd als objectieve bron. Uit deze getuigenissen kan ook niet worden afgeleid of deze personen daadwerkelijk weten wat er in het vonnis staat of dat ze enkel uw versie van de feiten kennen. Wat betreft de brief van P.(…) B.(…) dient opgemerkt dat u wel degelijk veroordeeld bent voor verkrachting van een kwetsbare persoon en niet louter het hebben van 'seksuele betrekkingen', zoals hij beweert in zijn schrijven. Zijn vaststelling dat u niet op de hoogte kon zijn van de mentale handicap van het slachtoffer en dat u wellicht geen strafbare feiten hebt gepleegd, strookt niet met de bevindingen van de rechtbank. Hetzelfde kan gezegd worden over de brief van uw ex-voogd die stelt dat u grenzen overschreed en betoogt dat een jongere van uw leeftijd het niet altijd even makkelijk heeft met het herkennen en respecteren van grenzen van anderen, maar dat ook dit gegeven getuigt van een verregaande integratie en adaptatie aan onze manier van samenleven. Er kan wat dit betreft verwezen worden naar het vonnis van 18 april 2024 waaruit blijkt dat u de feiten met opzet pleegde en dat u het slachtoffer op sluwe en zeer doordachte wijze verleidde met uiteindelijk slechts één doel, de bevrediging van uw eigen seksuele lusten. (…)"
Door deze stukken opnieuw voor te leggen en te stellen dat de commissaris-generaal hieruit verkeerde conclusies heeft getrokken, doet verzoeker geen afbreuk aan het oordeel van de commissaris-generaal hierover, waarbij de Raad zich aansluit.
Het attest van gezinssamenstelling van 12 november 2025 (stuk 11) bevestigt dat verzoeker samenwoont met een andere persoon met dezelfde achternaam als verzoeker, de bezoldigingsfiches van augustus 2025 t.e.m. oktober 2025 (stuk 12) bevestigen dat verzoeker werkt als bestuurder in de carwash, de rekeninguittreksels (af)betaling schadevergoeding t.a.v. mevr. C. (augustus 2025 - november 2025) (stuk 13) bevestigen dat verzoeker de schadevergoeding afbetaalt waartoe hij veroordeeld werd, het attest van het CAW van 20 november 2025 (stuk 14) bevestigt dat verzoeker een begeleidingstraject heeft gevolgd, dat hij stipt aanwezig was op de gemaakte afspraken, een goede medewerking vertoonde, inspanning leverde om nuttig gebruik te maken van de sessies en dat de begeleiding positief werd afgesloten. Deze stukken doen volgens de Raad geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing en tonen niet aan dat verzoeker andere, 'westerse' waarden en normen geïnternaliseerd heeft waarvan het voor hem onmogelijk zou zijn om er afstand van te doen.

De stukken die verzoeker bij zijn aanvullende nota van 22 april 2026 voegt en die dateren van na de bestreden beslissing van 31 oktober 2025, betreffen gunstige getuigenverklaringen, een verklaring van verzoekers broer in België, bewijzen dat verzoeker zich op 5 november 2025 heeft ingeschreven in een volleybalclub en daar nog steeds sport in april 2026, een verklaring van de directeur van een woonzorgcentrum van 14 april 2026 dat verzoeker zich er heeft aangemeld voor vrijwilligerswerk, loonbrieven van Deliveroo van december 2025 tot april 2026, rekeninguittreksels van betalingen door Randstad in december 2025 en maart 2026 en rekeninguittreksels waaruit blijkt dat verzoeker verder zijn schadevergoeding t.a.v. mevr. C. afbetaalt.

Deze stukken tonen aan dat verzoeker in 2026 voor Deliveroo gewerkt heeft en daarvoor betaald werd en dat hij verder zijn schadevergoeding aan het slachtoffer afbetaalt. Verzoeker verduidelijkt niet en de Raad ziet niet in hoe hieruit zou blijken dat dat verzoeker andere, 'westerse' waarden en normen geïnternaliseerd heeft waarvan niet kan worden verwacht dat hij er afstand van doet. Verzoeker heeft zich sinds april 2026 opgegeven om te werken als vrijwilliger in een woonzorgcentrum, wat lovenswaardig is maar wat evenmin aantoont dat verzoeker andere, 'westerse' waarden en normen geïnternaliseerd heeft waarvan hij onmogelijk afstand zou kunnen doen. De getuigenverklaringen en de inschrijving in een volleybalclub tonen aan dat verzoeker wel degelijk een zekere mate van integratie vertoont, maar volstaan volgens de Raad niet om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk andere, 'westerse' waarden en normen geïnternaliseerd heeft of bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zal worden gepercipieerd als normoverschrijdend. De Raad benadrukt dat verzoeker intussen is verloofd met een Afghaans meisje uit zijn vroeger dorp en dat verschillende familieleden van hem daar nog steeds wonen. Verzoeker werkt in België samen met een andere persoon van Afghaanse origine in de carwash, zodat hij ook niet aantoont dat hij omwille van zijn werk in contact komt met andere waardenpatronen. De Raad herhaalt dat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te bevestigen dat hij niet kan ontsnappen aan 'de diepgewortelde culturele en sociale druk van zijn Afghaanse familie en gemeenschap' en dat hij deze banden als onontkoombaar beschrijft en als zwaar drukkend op zijn keuzes,

zoals de verloving. De Raad meent dat deze uitleg in het verzoekschrift eerder aangeeft dat verzoeker nog steeds sterk lijkt vast te houden aan Afghaanse tradities (al dan niet vrijwillig), onder meer de visie op man-vrouw relaties. Dit wordt ook deels bevestigd door verzoekers eigen verklaringen (NPO, p. 10), zoals hierboven weergegeven onder punt 3.3.3.3.

Er kan worden aangenomen, gelet op verzoekers verblijf in België sinds september 2020, dat hij tijdens dit verblijf kennis heeft gemaakt met bepaalde 'westerse' waarden en normen die verschillen van deze in Afghanistan. Verzoeker verduidelijkt niet op concrete wijze of deze nieuwe waarden en normen voor hem zodanig belangrijk zijn dat van hem niet kan worden verwacht dat hij er afstand van doet en hij verduidelijkt evenmin in welk opzicht dit hem zou hinderen bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker toont niet aan dat hij de waarden en normen waarmee hij in aanraking is gekomen, ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van zijn identiteit en morele integriteit en dat van hem niet meer zou kunnen worden verwacht dat hij er afstand van neemt om zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving.

Wat betreft de verstrengde waarden en normen zoals vormgegeven door de taliban na de machtsovername in Afghanistan, wordt opgemerkt dat verzoeker in zijn regio van herkomst nog over een netwerk beschikt dat hem desgevallend kan informeren over gewijzigde gewoontes en gebruiken. Verzoeker heeft nog contact met dit netwerk en heeft zich verloofd met een meisje uit zijn vroeger dorp. Verzoeker toont niet in concreto aan dat hij gedurende zijn verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die hij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de sharia) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan dat hij in de actuele stand van zaken omwille van zijn verblijf in België, in geval van terugkeer naar Afghanistan, als verwesterd of normoverschrijdend zal worden gepercipieerd, noch dat hij in niet staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Er blijkt niet dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of met zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geviseerd door de taliban.

Gelet op het voorgaande kan in casu worden aangenomen dat verzoeker, die tot zijn vijftiende in Afghanistan heeft gewoond en een deel van zijn vormende jaren daarbuiten doorbracht, wel degelijk op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Verzoeker is heden tweeëntwintig jaar oud en spreekt Pashtou en Nederlands. Hierbij wordt tevens aangestipt dat verzoeker nog beschikt over een netwerk in Afghanistan en daarmee nog steeds contact heeft (zijn moeder, enkele ooms, zijn verloofde). Hoewel het voorgaande uiteraard niet wegneemt dat verzoeker op jonge leeftijd in België is toegekomen, kan op basis van de stukken van het rechtsplegingdossier niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de sharia) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

3.3.5.6. Verzoeker uit geen kritiek (behalve deze hierboven besproken onder punt 3.3.5.5.) op het oordeel van de commissaris-generaal over de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van de heroverweging van zijn statuut, zodat de Raad zich aansluit bij dit oordeel.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker op grond van zijn beweerde normoverschrijding en gepercipieerde verwestering geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5.7. Uit de stukken van het dossier blijkt dus dat verzoeker feiten verkeerd heeft weergegeven of feiten heeft achtergehouden en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

De vaststellingen in de bestreden beslissing hierover hebben betrekking op constitutieve elementen van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging, zijn pertinent en tonen aan dat verzoeker feiten inzake zijn

aanname van ‘westerse’ waarden en normen of het als dusdanig gepercipieerd worden, verkeerd heeft weergegeven.

Deze verkeerd weergegeven feiten waren doorslaggevend voor de verlening van de vluchtelingenstatus. Dit leidde tot een initieel verkeerde beoordeling van het door hem aangehaalde risico op vervolging. Verzoeker reikt geen dienstige verklaring aan om hier anders over te doen denken. In acht genomen wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen afdoende redenen aanbrengt die het behoud van zijn vluchtelingenstatus zouden kunnen rechtvaardigen.

De Raad stipt verder aan dat nergens in oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet kan worden gelezen dat er sprake moet zijn van een intentie om te misleiden. Zulks kan ook niet worden gelezen in artikel 14.1 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Rekening houdend met alle omstandigheden van de zaak, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat verzoeker zijn beschermingsstatus heeft verkregen op basis van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor het verlenen van de vluchtelingenstatus.

Bijgevolg wordt terecht vastgesteld dat verzoekers vluchtelingenstatus wordt ingetrokken. Dit stemt overeen met de bepalingen van artikel 14, eerste lid, c) van Verordening (EU) 2024/1347 dat luidt als volgt:
“De beslissingsautoriteit trekt de vluchtelingenstatus van een onderdaan van een derde land in indien:
a) (…)
b) (…)
c) die onderdaan van een derde land of staatloze feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus;”.

Deze vaststelling volstaat in beginsel om over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus.

3.3.6. Beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

3.3.6.2. Verzoeker uit geen kritiek op de motieven in dit verband in de bestreden beslissing en in de aanvullende nota. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij wat de commissaris-generaal in haar aanvullende nota van 13 april 2026 vermeldt inzake de subsidiaire beschermingsstatus:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 in rekening genomen (…).
In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.
In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.
Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op en EUAA Afghanistan – Country Focus van januari 2026) blijkt dat sinds de

machtsovername van de taliban in augustus 2021 het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald zijn. In de eerste maanden na de machtsovername daalden het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich nadien elk jaar verder door.
In de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 registreerde UCDP in totaal 412 burgerslachtoffers. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de de facto autoriteiten tegen onder meer leden van de voormalige ANSF, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over incidenten tussen de de facto autoriteiten en verzetsbewegingen waarbij in de referentieperiode 1 oktober 2024 – 30 november 2025 vijf burgerslachtoffers werden gerapporteerd. Bij confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. Op 19 oktober 2025 werd een wapenstilstand overeengekomen, al worden nog sporadisch luchtaanvallen en clashes gerapporteerd. ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en viseert in haar aanslagen vooral de de facto autoriteiten, alsook religieuze minderheden. Na operaties tegen deze groepering in 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als beperkt en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. UCDP registreerde in de referentieperiode 20 burgerslachtoffers bij operaties waarbij ISKP betrokken was.
ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het grootste aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kabul, met voornamelijk acties van de veiligheidsdiensten tegen burgers en acties van verzetsbewegingen tegen de de facto autoriteiten. De provincie Paktika kende in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37).
De vastgestelde daling van het geweld na augustus 2021 heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.
Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge incidenten met het Pakistaanse leger werden in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd
De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experten, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.
Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.
Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.
Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.
Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt
Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in

wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie vanaf 2022, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad voor mannen zich volgens UNDP op 16%. Het aandeel Afghanen met een hoog niveau van voedselonzekerheid bedroeg 27%. UNOCHA geeft aan dat in 2025 bijna de helft van de Afghanen humanitaire hulp nodig had en de Wereldbank rapporteert dat 48% van de Afghanen onder de armoedegrens leeft.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(…) Dat artikel¿3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie ook: EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar e Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security related, and humanitarian developments van 4 november 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de de facto autoriteiten na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de de facto autoriteiten van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kenden 2023 en 2024 tekenen van herstel, al was deze groei onvoldoende om een impact te hebben op de levensomstandigheden. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde ministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de de facto autoriteiten maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de de facto autoriteiten. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien."

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet of in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347. De materiële voorwaarden ter verkrijging van de subsidiaire bescherming zijn dezelfde gebleven.

3.3.7. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing er niet toe strekt het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. In de beslissing van de commissaris-generaal wordt immers uitsluitend uitspraak gedaan over de intrekking van de vluchtelingenstatus op basis van oud artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing raakt niet aan het verblijfsrecht van verzoeker en impliceert niet dat er een einde aan zijn verblijf in België wordt gemaakt, noch houdt zij een terugkeerbeslissing of verwijderingsmaatregel in.

De schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet dienstig aangevoerd.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze was beperkt tot het onderzoek of er toepassing moest worden gemaakt van oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet en de nood aan internationale bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen.

Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijderingsmaatregel. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

3.3.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord bij het CGVS in het kader van de heroverweging van zijn vluchtelingenstatus. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid aan te tonen waarom hij van mening was dat zijn vluchtelingenstatus behouden zou moeten blijven, kon hij zijn argumenten kracht bijzetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van deze wet. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. Rekening houdend met het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht de vluchtelingenstatus ingetrokken van verzoeker, overeenkomstig oud artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, omdat na onderzoek blijkt dat verzoekers status werd erkend op basis van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag er later op wijst dat hij geen vervolging vreest.

De Raad bevestigt de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 14, eerste lid, c) van Verordening (EU) 2024/1347 omdat verzoeker feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad overeenkomstig artikel 14, vierde lid van de Verordening (EU) 2024/1347 vast dat verzoeker nooit de vluchtelingenstatus toegekend had mogen krijgen omdat hij feiten verkeerd heeft weergegeven of valse documenten heeft gebruikt of feiten heeft achtergehouden, en dit doorslaggevend is geweest voor de verlening van de vluchtelingenstatus.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 14, eerste lid, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	A. DE SMET